

Jiří Wolker: Poštovní schránka (Host do domu)

Poštovní schránka na rohu ulice,
to není nějaká lečjaká věc.
Kvete modře,
lidé si jí váží velice,
svěřují se jí docela,
psaníčka do ní házejí ze dvou stran,
z jedné smutná a z druhé veselá.
...

Jiří Wolker: Věci (Host do domu)

Miluji věci, mlčenlivé soudruhy,
protože všichni nakládají s nimi,
jako by nežily,
a ony zatím žijí a dívají se na nás
jak věrní psi pohledy soustředěnými
a trpí,
že žádný člověk k nim nepromluví.
Ostýchají se první dát do řeči,
mlčí, čekají, mlčí
a přeci
tolik by chtěly trochu si porozprávět!

Proto miluji věci
a také miluji celý svět.

Jiří Wolker: Pokora (Host do domu)

Stanu se menším a ještě menším,
až budu nejmenším na celém světě.

Po ránu, na louce, v létě
po kvítku vztáhnou se nejmenším.
Zašeptám, až se obejmou s ním:
„Chlapečku bosý,
nebe dlaň o tebe opřelo si
kapičkou rosy,
aby nespadlo.“

Jiří Wolker: Svatý kopeček (Host do domu)

Žlutavý kostel vlá na hoře zelené,
to je korouhev této krajiny tiché a svěcené,
to je Svatý Kopeček u Olomouce, místo pro poutníky a
výletníky,
osada, dodávající dělníky továrně Kosmos a továrně na
hřebíky,
Panna Maria se zde zjevila a stále zjevuje se
babičkám s nůšemi a dětem na chrástí v lese,
zde jsou mé prázdniny od narození až do let dvaceti
v borových pasekách a lískovém houští dobře zasety,
a já jsem procesí dychtivé Božího slova,
přicházím z daleké Prahy a rodného Prostějova
dospělý chlapec, student a socialista,
věřící v sebe, železné vynálezy a dobrého Ježíše Krista,
dubnové stromy, silnice bílá a přec smutného něco tu je,
jdu navštívit babičku chorou a dědečka, který ji ošetřuje.
...

Jiří Wolker: Těžká hodina (Těžká hodina)

Přišel jsem na svět,
abych si postavil život
dle obrazu srdce svého.
Chlapecké srdce je písnička na začátku,
plán pro zámek, který bys lidem jak milé dal k svátku,
ale mužovo srdce jsou ruce a mozoly, ...

Dnes je má těžká hodina.
Chlapecké srdce mi zemřelo a sám v rakvi je vynáším,
a zemřelým trpě, trpím i tím,
které mi v prsou se roditi počíná.
Dnes je má těžká hodina;
jedno srdce jsem pohřbil a druhé ještě nemám, ...

Jiří Wolker: Balada o námořníku (Těžká hodina)

„Polib mě, Evo, ještě jedenkrát
a pak buď s Bohem nastokrát!
opatruj v očích lásku
a krbu mého klid,
já jsem tvůj muž a námořník
a musím odejít.“

„Jak pták je slabé srdce mé,
ach, Mikuláši, muži můj,
dřív zemře, než se sejdeme,
na moře nejed', - u mne stůj!
...

Jiří Wolker: Epitaf (Básně z pozůstalosti)

Zde leží Jiří Wolker, básník, jenž miloval svět
a pro spravedlnost jeho šel se bít.
Dřív než moh srdce k boji vytsatit,
zemřel, mlád dvacet čtyři let.

Josef Hora: Rozkvetlá větev (Strom v květu)

Bílá krajka, vzdušné zpění, jitřní sen,
stříbrná pára, již vydechla země.
Přelud, jenž mizí, nehmotné zdání jen,
rozkvetlá větev, jež naklání se ke mně.
...

Josef Hora: Dělnická Madona (Pracující den)

Kdybys tam byl, vlhké zdivo bys viděl,
špinavé šero podsklepi, lůžko a v něm ženu,
jež porodila člověka.

Ach, kadidlo! Viděl bys kouřící kamna,
zápach chudého oběda bys pocítil,
hromádku dětí, jež zazpívaly by ti koledu bídy,
uzřel bys na slavníku.

Madono! Jak hrubá jsi! Jak odkvetlá!
Splet' zamodralých na rukou žil,
vzdor odříkání pod čelem, rty vyschlé -
a slova lásky už dávno
pohltil chřtán bídy.
...

Ukázky z děl autorů jsou jen části básní a próz!

Josef Hora: Čas, bratr mého srdce (Struny ve větru)

...
Jiný vítr a jiný den,
mocnější slunce nad hlavami.
A k jiným hvězdám, v jiný sen
nebesa otočí se s námi.

Čas, bratr mého srdce, jež jde
a odměruje mi hodiny bytí,
zaváhá, zhroučí se do tváře mé,
usne a zavoní jak kvítí.

Jaroslav Seifert: Rébus (Na vlnách TSF)

ČTVERÁK ŠTĚSTÍ
ČTVERÁK ŠTĚSTÍ
ČTVERÁK ŠTĚSTÍ
ČTVERÁK ŠTĚSTÍ

řešení: Čím větší čtverák – tím větší štěstí

Jaroslav Seifert: Píseň (Poštovní holub)

Bílým šátkem mává,
kdo se loučí,
každého dne se něco končí,
něco překrásného se končí.

...

Jaroslav Seifert: Děti z předměstí (Město v slzách)

V nemocničním sále,
kde opatrovnice tancují jako tanečnice
mezi lahvičkami s lebkou a meči
a mezi plameny bolesti,
stáli jsme dopola nazí a bledí jako křída,
my chlupci z předměstí,
vždyť všechny nás přemohla a všem nám na prsou klečí
předměstská bída.

...

Hoši, vy všichni musíte být zase zdraví,
aby až na ulicích světa ten veliký koncert bude,
mohli jste všichni hrát z partitury rudé
revoluční symfonii!

...

Konstantin Biebel: Nový Ikaros

...

Nezapomenu nikdy na první kanibalskou hostinu
to bylo v horkém létě
vyšel jsem na chodbu měli jsme právě latinu
už nevím sám jak jsem se octl ve školním kabinetě
sám s holokrým supem a naježenými zvířaty
jež vycenila svůj bílý chrup nad kvintánkou Elou
umřela v mojím náručí tiše vzlykajíc
opřena zády o mapu Asie

...

Jaroslav Seifert: Rozhovor (Jablko z klína)

Líbal jsi mne na čelo či ústa,
nevím
- zaslechla jsem jenom sladký hlas
a tma hustá
obklopila úžas polekaných řas.

Na čelo jsem políbil tě v spěchu,
neboť omámila mě
vůně tvého proudícího dechu,
ale nevím

- zaslechl jsem jenom sladký hlas
a tma hustá
obklopila úžas polekaných řas,
líbalas mne na čelo či ústa?

**Konstantin Biebel: S lodí jež dováží čaj a kávu
(S lodí jež dováží čaj a kávu)**

S lodí jež dováží čaj a kávu
pojedu jednou na dalekou Jávu

Za měsíc loď když vypluje z Janova
stane u zeleného ostrova

Pojedem spolu já a ty
vezmeš s sebou je kuffík a svoje rty

...

Vítězslav Nezval: Abeceda (Pantomima)

A
nazváno buď prostou chatrčí
Ó palmy přeneste svůj rovník nad Vltavu!
Šnek má svůj prostý dům z nějž růžky vystrčí
a člověk neví kam by složil hlavu

...

E
nevím k čemu bych tě přirovnal
Tři linky táhlý tón tvůj zaznívá
Telegrafistce někdo lásku lhal?
Tři linky každá stejně pravdivá

...

Vítězslav Nezval: Edison (Básně noci)

Naše životy jsou truchlivé jak pláč
Jednou kvečeru šel z herny mladý hráč
venku sněžilo nad monstrancemi barů
vzduch byl vlhký neboť chýlilo se k jaru
avšak noc se chvěla jako prerie
pod údery hvězdné artilerie
které naslouchali u politých stolů
píjáci nad sklenicemi alkoholu
polonahé ženy v šatě z pávích per
melancholické jako vpodvečer

Bylo tu však něco těžkého co drtí
smutek stesk a úzkost z života a smrti.

...

Ukázky z děl autorů jsou jen části básní a próz!

Vítězslav Nezval: Sbohem a šáteček
(Sbohem a šáteček)

Sbohem a kdybychom se víckrát nesetkali
bylo to překrásné a bylo toho dost
Sbohem a kdybychom si spolu schůzku dali
možná že nepřijdem že přijde jiný host

...

Vítězslav Nezval: Město věží (Praha s prsty deště)

Stověžatá Praho
S prsty všech svatých
S prsty klamných přísah
S prsty ohně a krupice
S prsty hudebníka
S oslnivými prsty nznak ležících žen
S prsty dotýkajícími se hvězd

...

Vítězslav Nezval: Manon Lescaut

Manon je můj osud, Manon je můj osud.
Manon je všechno, co neznal jsem dosud.
Manon je první a poslední můj hřích,
nepoznat Manon, nemiloval bych.
Manon je motýl. Manon je včela.
Manon je růže, hozená do kostela.
Manon je všechno, co neztratí nikdy svůj pel.
Manon je rozum, který mi uletěl!
Manon je dítě. Manon je plavovláska.
Manon je první a poslední má láska.
Manon, ach Manon, Manon z Arrasu!
Manon je moje, umřít pro krásu ...

...

Jaroslav Seifert: Počítadlo (Na vlnách TSF)

POČÍTADLO

_____ ● ● ● ● ● ● ●

_____ ● Tvůj prs _____ ● ● ● ● ● ● ●

_____ ● je jako jablko z Austrálie _____ ● ● ● ● ●

_____ ● ● Tvé prsy _____ ●

_____ ● ● jsou jako 2 jablka z Austrálie _____

_____ jak mám rád toto počítadlo lásky _____ ●
